

Eredetileg ősi pogány európai ünnep volt, majd májusfaállítás kíséretében az ókeresztény vértanuk napját tartották meg ekkor. 1955 óta Jézus nevelőapja, Munkás Szent József előtt tisztelegnek a katolikus egyház hívei- Május elsejét XII. Piusz pápa emelte be a katolikus egyházi ünnepek közé.

ÍGY KEZDŐDÖTT, AVAGY A „HÁROM NYOLCAS”

Az ipari forradalom idején egy brit gyártulajdonos, Robert Owen közzétette, hogy munkásai a napi 10 – 16 óra munkaidő mérséklését követelik. Ekkor született meg a híressé vált „három nyolcas” azaz a nyolc– nyolc óra munka – pihenés és szórakozás igénye. Kisebb tüntetések korábban is voltak ennek érdekében, de azok csupán részeredményt hoztak, a kívánt igény csak 1856-ban teljesült Melburne-ban, ekkor sikerült retorzió nélkül elérnie munkáscsoportoknak (a későbbi szakszervezetek elődeinek) a nyolc órás munkaidő bevezetését.

MIÉRT ÉPPEN MÁJUS ELSEJE?

1886. május elsejét írtak azon a napon, amikor a chicagói munkás szakszervezetek szervezésében 350 ezer munkás sztrájkolt a nyolc órás munkaidőért. Sajnos, köztük anarchisták is gyűltek, akik bombát dobtak a kivényelt rendőrök közé, amire ők sortűzzel válaszoltak. Sokan megsérültek, de tartva a következményektől, nem mertek orvosi ellátást kérni. Az ő emléküket hivatott őrizni a világszerte ismert dátum, amikor

„ZENG ÉS DALOL AZ ÉLET”,

megújul, kivirul a természet. Ilyenkor szokás májusfát állítani (ez jelzi az udvarlási szándékot), a zöldágot megáldani és még számos népszokás tartozik ide. A munkahelyi kollektívák együtt szoktak ilyenkor felvonulni, azt követően pedig közösen szórakozni.

A gyermekeket külön programok várják. Összességében elmondható, hogy május elseje nagy vívmánya munkás hétköznapjaiknak, életvitelünknek.

*Kovács Piroska
és Tretykó István*